

ROMANIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECTIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 2005

1

SENTINTA CIVILA NR. 197/c
Sedinta publică din 20.03.2006
Presedinte Judecator

Grefier :

Pe rol fiind judecarea cauzei formulată în contencios administrativ de reclam.
impotriva pârâtelor DGFP Sibiu s.a., pentru contestatie.
La strigarea cauzei si apelul părților făcut în sedinta publică se prezintă reprez.
reclam. jrs. Dobre, reprez. pârâtei DGFP Sibiu lipsa fiind celelalte părți.
Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Se constată depuse la dosar concluzii scrise formulate de pârâta DGFP Sibiu.

Reprez. părților arată că nu au alte cereri de solicitat în cauză.

Nefiind alte cereri formulate în cauză, instanța încheie faza probatorie si acordă
cuvântul în fond.

Reprez. reclam. solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată si a se dispune
anularea deciziei nr.44/14.07.2005 emisă de DGFP Sibiu, anularea procesului verbal de
control din 03.nov.2005 ca netemeinice si nelegale, a se dispune exonerarea reclam. de la
plata sumei de lei taxe vamale, TVA, dobânzi aferente si
penalități de întârziere, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, onorariu
expert si taxă judiciară de timbru, depune la dosar concluzii scrise.

Reprez. pârâtei solicită respingerea acțiunii ca netemeinică avându-se în vedere
motivele invocate în întâmpinare si a se dispune mentinerea deciziei atacate si a procesului
verbal de control ca fiind leale si temeinice, avându-se în vedere concluziile depuse
la dosar.

TRIBUNALUL

Constată că la data de 16 noiembrie 2005 a fost înregistrată la această instanță
acțiunea în contencios administrativ înaintată de reclamanta
impotriva procesului verbal de control 2005 întocmit de
Direcția Regională Vamală Brașov și a Deciziei nr.44/14.07.2005 emisă de Direcția
Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu în soluționarea contestației împotriva
actului de control menționat.

De asemenea, prin cererea introductivă s-a solicitat suspendarea executării
silite a obligațiilor vamale până la soluționarea cauzei.

În fapt, reclamanta motivează că autoritatea Direcția Vamală Brașov a efectuat un control la societatea reclamantă care a vizat operațiunile de import nr. 19.05.2005, 7.08.2000, 20.02.2001 și 27.02.2001, apreciind că bunurile care au făcut obiectul 19.05.2000 și 7.08.2000 nu se bucură de facilitățile prevăzute de Legea nr.133/1999, deoarece art.22 din această lege a fost abrogat prin OUG nr.215/1999. Reclamanta susține că față de dispozițiile art.37 din Ordonanța de Urgență nr.17/2000, facilitățile fiscale nu au fost anulate. Pe de altă parte, reclamanta susține că în mod eronat organul vamal a apreciat că utilajele date spre folosință S.C.ANDU TRADING SRL Sibiu nu beneficiază de facilitățile fiscale.

În drept, se invocă dispozițiile art.188 din Codul de procedură fiscală, art.22 din Legea nr.133/1999, OUG nr.215/1999, Lg.285/2001, O.U.G.17/2000, Legii 76/2000 și ale Legii 415/2001.

Pentru susținerea acțiunii au fost depuse la dosarul cauzei declarațiile vamale, actele de control, documentele de achiziționare a utilajelor, notele de intrare-recepție.

Cererea a fost legal timbrată.

Pârâta Direcția Regională Vamală Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu a înaintat întâmpinări și au solicitat respingerea acțiunii, susținând în esență că abrogarea art. 22 din Legea nr.133/1999 are caracter definitiv iar o parte din utilaje nu au fost folosite conform destinației declarate.

La solicitarea instanței, reclamanta a prezentat registrul de cântar privind intrarea utilajelor, fișa mijloacelor fixe, notele de recepție, listele de inventar, contractul de colaborare încheiat între și reclamantă.

De asemenea, instanța a dispus efectuarea unei expertize contabile care să calculeze obligațiile fiscale ale reclamantei având în vedere două variante raportate la modul în care art.22 din Legea 133/1999 produce efecte precum și calcularea obligațiilor fiscale pentru mașinile de cusut date spre folosință

Analizând cererile și susținerile părților, actele de control și jurisdicția administrativ fiscală, raportul de expertiză contabilă, celelalte mijloace de probă administrate în cauză, instanța reține aspectele ce le vom prezenta mai jos.

Reclamanta a importat utilaje cu DVI nr. 17.05.2000 (factura externă 17.05.2000) și DVI 7.08.2000 (factura externă 7.08.2000), pentru care a beneficiat de facilitățile fiscale prevăzute de art.22 din Legea nr.133 /1999 și pct. B ,lit.a din O.U.G. 215/1999. De asemenea ,cu DVI : 27.02.2001(factura externă 27.02.2001) reclamanta a importat 10 mașini cusut, beneficiind de facilitățile fiscale enumerate mai sus.

Exercitând controlul ulterior asupra operațiunilor vamale amintite, Direcția Regională Vamală Brașov, a constatat că bunurile importate cu DVI 17.05.2000 și DVI 7.08.2000 nu beneficiază de facilitățile prevăzute de Legea 133/1999 și OUG 215/1999, iar pentru două mașini de cusut importate cu DVI 27.02.2001 nu a fost respectată destinația inițială fiind necesară recalcularea drepturilor vamale de import. Autoritatea vamală a stabilit că societatea datorează taxe vamale:taxă pe valoarea adăugată, dobânzi și penalități în sumă totală de

Impotriva actului de constatare a formulat contestație societatea contribuabilă și a solicitat anularea actului atacat susținând că autoritatea de control a stabilit obligațiile vamale cu ignorarea dispozițiilor Legii nr. 285/ 2001 și ale OUG nr.17/2000 care mențin facilitățile fiscale prevăzute de art.22 din Legea nr.133/1999.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu , prin Decizia nr.44/14.07. 2005 a respins contestația, motivând că facilitățile prevăzute de art.22 din Legea nr.133/1998 nu și-au făcut aplicare în perioada 1.01.2000-30.12.2000.

Prin acțiunea în contencios administrativ reclamanta

S.R.L. a solicitat anularea actului de control și a soluției pronunțate de organul de jurisdicție administrativ-fiscală, deoarece facilitățile prevăzute de art.22 din Legea nr.133/1999 nu au fost abrogate iar prin darea în folosință a două utilaje către

Re

...s-a realizat dezvoltarea activității de producție proprie.

Analizând legalitatea actului de control și a deciziei pronunțate de organul de jurisdicție administrativ fiscală, raportat la cererile și susținerile părților, instanța constată că acestea sunt nelegale, în parte, pentru suma de RON, urmând a fi anulate pentru această sumă și menținute pentru suma de RON, pentru motivele ce le vom prezenta în continuare.

Potrivit dispozițiilor art.22 din Legea nr.133 din 20 iulie 1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii sunt scutite de plata taxelor vamale pentru mașinile , instalațiile, echipamentele industriale și Know-kow, care se importă în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii și care se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine.

În mod eronat organul de control vamal a reținut că bunurile importate nu au fost înregistrate în patrimoniul societății și nu beneficiază de facilitățile amintite.

Din documentele prezentate în cursul soluționării contestației (declarații vamale, facturi fiscale, facturi externe, note de recepție, fișe de cont-(filele 21-62 dosar), rezultă că utilajele au intrat în patrimoniul societății, beneficiind de facilitățile vamale.

De asemenea, soluția inițială a autorității vamale care a apreciat că în speță își fac aplicare dispozițiile art.22 din Legea nr.133/1999, necalculând taxe vamale de import și TVA este temeinică și legală.

Susținerile părților, potrivit cu care în perioada 1.01-30.12.2000 dispozițiile art.22 din Legea 133/1999 nu au produs efecte, fiind abrogate prin Ordonanța de Urgență nr.215/1999 nu pot fi reținute. Ordonanța invocată a fost respinsă prin Legea nr.285/2001, anterior efectuării controlului vamal.

Pe de altă parte, prin actele normative adoptate, legiuitorul a înțeles să mențină facilitățile fiscale conținute de art.22 din Legea nr.133/1999, după cum urmează: prin Legea bugetului de stat nr.76/2000, publicată anterior efectuării operațiunilor de import ce fac obiectul prezentului litigiu se reintroduc facilitățile fiscale; prin dispozițiile Ordonanței de Urgență nr.297/30.12.2000 pentru completarea Legii 133/1999 de asemenea sunt menținute aceste facilități; art.21 alin. 1 din Legea

Se

nr.415/2001 privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.297/2000 prevede expres aceste facilități în art. 21 ,alin.1.

Din interpretarea normelor amintite mai sus rezultă că art.22 din Legea nr.133/1999 a produs efecte referitoare la obligațiile vamale ale reclamantei iar autoritatea vamală în mod corect nu a calculat taxe vamale și nici taxă pe valoarea adăugată,concluzie la care s-a ajuns și în urma efectuării raportului de expertiză(fila 167-dosar).

Față de aceste considerente , actul de control și cel de jurisdicție fiscală vor fi anulate pentru suma de

In ceea ce privește măsura recalculării drepturilor vamale de import aferente celor două mașini de cusut predate spre folosință instanța constată că aceasta este întemeiată și va fi menținută.

Facilitățile fiscale au avut în vedere dezvoltarea activităților proprii de producție și servicii,potrivit art.22 din Legea nr.133/1999, iar potrivit pct. 19 din Normele de aplicare a acestei legi, aprobate prin H.G. 244/2001, societatea avea obligația de a achita drepturile de import.

Față de considerentele expuse mai sus, cererea reclamantei va fi admisă în parte,pentru suma de (RON).

Având în vedere dispozițiile art.274 din Codul de procedură civilă, pârâtele vor fi obligate la plata cheltuielilor de judecată,proporțional cu suma cu care a căzut în pretenții.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARESTE**

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ înaintată de reclamanta _____ cu sediul în _____ în _____ în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu , cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii nr.28-32 și Direcția Regională Vamală Brașov, cu sediul în Brașov, str. Harmanului nr.50.

Anulează în parte procesul verbal de control /18.05.2005 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov și Decizia nr.44/14.07.2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Sibiu , pentru suma de _____ RON și le menține pentru suma de _____ RON;

Obligă pârâtele la plata sumei de _____ cheltuieli de judecată către reclamantă.

Cu recurs,în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi 20.03.2006.

PRESEDINTE

GREȘIER

